

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A.S.**

skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 sierpnia 2023 r.

wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt II AKa 417/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt XVIII K 41/21, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca A.S. wniósł do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt II AKa 417/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt XVIII K 41/21. W ww. postępowaniu A.S. został prawomocnie skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i inne, za które wymierzono mu karę łączną 15 lat pozbawienia wolności.

W dniu 26 czerwca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego, zatytułowane „wnioski procesowe” (k. 22-24). W punkcie 7 tego pisma został zawarty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Skazany nie zawarł konkretnego uzasadnienia odnoszącego się ściśle do tego wniosku.

Do akt sprawy wpłynęły także kolejne pisma skazanego: pismo otrzymane w dniu 17 lipca 2023 r., zatytułowane „uzupełnienie osobistej kasacji” wraz z pismami załącznikowymi, opatrzonymi numerami 2 i 3 (k. 32-39); cztery pisma z dnia 26 czerwca 2023 r. (k. 42-45).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia wyroku, przy jednoczesnym uznaniu, że wykonywanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Sąd Najwyższy dostrzega, że w piśmie, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 17 lipca 2023 r., skazany wskazuje na wystąpienie w sprawie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., związanej z

tym, że w składzie Sądu odwoławczego zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Jednakże sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w procedurze, o której mowa powyżej, nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Kwestia zaistnienia w sprawie podstawy uchylenia wyroku z art. 439 § 1 k.p.k. będzie przedmiotem rozważań w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as]

(TM)